

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Galeoti Martii Narniensis De Homine Libri Dvo

Galeottus <Martius>

Basileae, 1517

Cervix

urn:nbn:de:hbz:466:1-31834

bus conueniebant, ut aurem illis uellerent. nam attestari est confirmare. Vnde attestata fulgura dicta sunt ab antiquis quæ iterato fiebant, uidelicet significationem priorum attestantia. Nam qui attestari cupiebat aurem testis uellens ad monebat ut esset memor. testis uero aurem offerebat uellendam, sed tangerè non licebat nisi uolente teste. si autem testis cõtentus erat, tunc aurem præbebat, & ille aduersarium poterat in ius rapere. alioquin si manus iniecissent aduersario, capitale erat, & in hanc sententiam locutus est Horatius primo Sermonum.

Aurē at/
tingebāt
attestan/
tes.

Attestari
Attestata
fulgura
Mos atte
stantium

Casu uenit obuius illi

Aduersarius, & quo tu turpissimè? magna

Inclamat uoce, & licet attestari. ego uero

Oppono auriculam rapit in ius clamor utrinq;

Vndiq; concursus.

Plautus in Persa, leno ad Saturionem parasitum sic inquit.

Nōne attestaris, & Parasitus, Tua ne ego causa carnifex cui

q; mortali libero aures atteram. Horatius ergo se testē ob-

tulit, cum auriculam opposuit uellendam. nam hic de quo lo-

quitur, cuidam in iudicio respondere debebat. nam in eodē

sermone dixit.

Casu tum respondere uadato

Debebat.

De auribus hæctenus.

• CERUIX •

Ab occipitio initiū capit ceruix, idest loc⁹ ubi ca-
put flecti potest. Ceruicis em̄ hæc comoditas
est, ut ad dextrā sinistraue prorsum retrorsum
d q; uertatur

Ceruix.

q̄ uertatur. constat enim ex ossibus orbiculatim uertebrar̄
tis ex, quibus fit ad circumspectum facili. totum ergo hoc
sub ceruicis nomine comprehenditur. Hinc est q̄ qui flecti
nec regi possunt, ceruicis duræ perhibentur. In hac iugū pō
Ceruicis
duræ ho/
mines. mines. dusq; plerunq; imponitur Virgilius. ij. Aeneidos
Ergo age care pater ceruici imponere nostrā,
Ipse subibo humeris, nec me labor iste grauabit.
Huius ceruicis anterior pars gula dicitur.

Gula.
Collum. Nat̄n collum tam ceruicem posteriōrē q̄ gulam anteriorē
rem habet. ex his enim duobus collum constat. nam circa
Fragiti/
des. collum idest a lateribus fragitides sunt. Sic enim uocantur
uenæ illæ grandes, quæ tumidæ ab utroq; latere colli appa
rent, ut ait Cornelius Celsus. Gula etiam cum ossibus intel
ligitur. Salustius in Catilinario. Laqueo gulā fregere. signi
ficat ganeam, id est gulæ uitium. Iuuenalis,

Dum gula sæuit. Petronius Arbiter,

Ingeniosa gula est Siculo scarus æquore merfus.

Sed de hac latius in secūdo libro dicemus, ubi de interio
Gulosus. ri homine erit sermo. A gula gulosus tanq̄ notum relinqui
decollare mus. A collo autem decollare uerbum, & collare nomen de
Collare. scendunt, primum omnibus notum. secundum autem pro
Frumen. uindulo colli accipi sentit Nonius. Frumen & rumen colli
Rumen. partes interiores sunt correspondentes eminentiæ, quæ in
Fruges. gutture apparet. Sed a frumine fruges dici putat Seruius.
Rumino Et rumen ex se rumino uerbum facit. Est autem ruminare
cibum ad rumen reuocare, iterumque conficere. L. Colu
mella septimo. propter quæ bos neq; ruminat, neque lin
gua se detergit. sumpta igitur a bestijs translatione latini
tas ruminare pro eo quod est in memoriam reuocare in
usu

usu habet, Nonio teste, Collum, & maxime ea pars quæ
ceruix nuncupatur, multis uarijsq; morbis afficitur. Sed in-
ter omnes acutissimus est. qui quodam rigore neruorū mo-
do caput scapulis, & hunc Epistoton, modo mentum pecto-
ri, & hunc Prostoton, modo rectam & immobilem ceruicē
intendit, & hunc Tetanum Græci appellāt, quibus minus sub-
tiliter quidam indiscretis his nominibus utuntur, ut ait Cor-
nelius Celsus. Sed rigidi colli tam bruta q̄ homines obsti-
pos idonei nuncupant. Persius,
Obstipo capite & figentes lumine terram.

L. Columella octauo. febricitātium signa sunt cum obsti-
pæ sues transuersa capita ferant, ac per pascua subito cum
paulum procurrerunt, consistunt. Collum complecti apud
ueteres moris fuit. Vergilius secundo,
Ter conatus eram collo dare brachia circum.

huius crassitudo fortitudinem, lōgītudo debilitatem præse-
fert. Collum tauro subiacet. M. Manilius. ij. astronomicon.
Censusq; sui pulcherrima colla Taurus.

A collo ornamenta plurima dependent. De torque non
multa dicenda arbitror, qui Torquato nomen dedit. aureū
enim torque Gallo detraxit, gulæ & colli ornamentum.
Torquis ambigui generis reperitur. nam genere masculino
apud Ouidium primo Fastorum.

Ex uno quidam celebres aut torquis adempti.
Propertius autem genere sceminino enunciauit.
Illi uirgatis iaculantis ab agmine bracis.

Torquis ab incisa decidit unca gula.
Monile quoq; collū ornat. Ouidius. x. metamorphoseō.
Ornat quoq; uestibus artus.

Colli morbi.
Episto-
tos.
Prosto-
tos.
Tetanus.
Obstipi.

Colli cō-
plexus.

Colli cras-
sītudo
quid?
Longitu-
do quid?
Colli or-
namenta.

Torquis.

Monile,

d 2 Dat digitis

cebra/
go hoc
flecti
ū pō/

terio/
circa
antur
appa
ntel/
gni/

erio-
nqui
en de
a pro
colli
æ in
uius.
nare
Colu-
e lin/
tini-
ce in
usu

Dat digitis gemmas, dat longa monilia collo.

Segmētū quoq̄ alio uocabulo segmentum uocatur. Iuuenalis.

Segmenta & longos habitus.

Idem.

Et segmentatis dormisset paruula cunis.

segmētum autē hac ratione ornatiorem torquem significat, quia collū circuit. nā segmentū circūl⁹ est. Plinius sexto naturalis historiae. plura autē sunt hęc segmenta mundi, quæ nostri circulos appellauere, græci paralellos. Idem in eodem, quod superest terrarum tribus assignatur segmentis. hęc de capite & collo dicta sufficiant, nūc ad reliqua descendamus.

• HVMERI •

Humero/
rum lati/
tudo
quidē

Vmeris collū, de quo diximus, cōnectitur. Sunt autem humeri a quibus dependēt brachia, quorum quidem humerorum latitudo, ut tradunt physiognomiæ magistri, fortitudinē pariter ac prudēciam indicat. Vergilius. ij. Aeneidos

Hęc fatus latos humeros, subiectaq; colla
Veste super, fuluiq; insternor pelle leonis.

Idem in quinto.

Ostendit latos humeros.

Idem in sexto.

Atq; humeris extantem suspicit altis.

qui sermo de Platone dictus existimatur a Seruio. Fuit em̄ Plato athleta fortissimus, post uictoriam, philosophiam secutus. Datur etiam in his uitæ prognosticum, qui enim humeris incuruis sunt, longioris uitæ putantur. Humeri dicuntur etiam Armi, a quibus arma, ut ait Festus, pro re dicta, quoniam ab armis id est humeris dependebant, ut scutum, gladius

Humeri
incurui.
Armi.